

Embedsmændene skulle efter deres Alder og Embedsindtægt have den og den Pension. Det er et simpelt Regnesystem at opgøre, hvad der tilkommer hver enkelt, men ingen kan sige, hvilket det finansielle Resultat for Statskassen vil blive, thi Embedsmændene kunne dø tidligere end paaregnet, kunne gaa over i andre Stillinger o. s. v., og alt det kan ikke gøres op. Man kan sige, at Embedsmændenes Pensionering er en mindre Opgave, den kan Statskassen bedre magte, men det her foreliggende er en saa stor Opgave, at Statskassen maa være forsigtig. Ja, det kan jeg forstaa, jeg kan indrømme, at det er et praktisk Hensyn, som man kan tage, men man kan ikke sige, at der er Forskel i Princippet. Nej, naar man overfor Embedsmændenes Pension i al Almindelighed kan sige, at saa og saa meget skulle de have, og det skal Statskassen svare, kan man ogsaa over for Alderdomsforsørgelsen sige, at de Menninger skulle efter de og de Bestemmelser have saa meget, og det skal Statskassen svare; der er ikke Spor af Forskel i Princippet i den Henseende. Jeg skal i denne Forbindelse nævne en Erfaring fra vort Pensionssystem over for Embedsstanden, som ogsaa har nogen Betydning og Interesse, naar man gør disse mange Indvendinger mod dette Forslag, thi det kan ikke nægtes, at det er beslægtede Emner. Her hedder det saa stærkt, at man skal tage Hensyn til, at de paagældende have været flittige, trædsomme, sparsommelige og hæderlige. Men har man anvendt det samme Princip over for Pensionerne for Embedsmændene? Paa ingen Maade. Nu siger det ærede Medlem, at det er dog for galt, at de ikke behøve andet end deres Døbeseddel for at komme i Betragtning, men der er virkelig en Ting til, der behøves, nemlig at de anerkendes for at være uformuende og ubemidlede. Man kan saa ogsaa sige, at det er for galt, at man over for Embedsmændene ikke forlanger andet end Oplysning om, hvor længe de have været Embedsmænd, og hvor stor deres Embedsindtægt har været. De skulle ikke kritiseres efter det samme Princip som her, om de have været flittige og dygtige, og Gud skal vide, at det have de ikke alle været. Og naar vi saa endog saa komme til Hæderligheden, siger jeg som saa: Lad os ikke fordybe os i den Ting; naar jeg kun nævner Navnene Mazanti og Kreiesleben, er det vel Antydning nok i Retning af, at vi skulle tale smaat om den Ting. Det synes mig derfor ikke, at Princippet i de Indvendinger, som det ærede Medlem for Thisted Amts 3dje Valgkreds anførte,

har saa meget at sige. Jeg har personlig nogen Tro til, at dette ærede Medlem egentlig nok vil være med til at arbejde paa denne Sags Løsning, men det Indtryk, jeg fik i Gaar, pegede ikke i den Retning, men snarere i den modsatte.

En eneste Bemærkning vil jeg gøre til det ærede Medlem, som ellers sidder ved min højre Side (R. Jensen). Han talte i Almindelighed om Venstres Fordringer med Hensyn til Toldpolitik, og sagde, at han var glad ved, at han ikke havde været med til at opstille den Fordring, at vi ved Toldrevisionen skulle have en Toldnedsættelse af noget som 3½ Mill. Kr. eller et Beløb, svarende til Krigstoldskatten. Ja, det er meget rart for det ærede Medlem; hvad man ikke har lovet, behøver man jo ikke at holde, og Principper, som man ikke har, behøver man jo ikke at stride for. Naar det ærede Medlem ikke i den Henseende staar sammen med Venstre, staar han jo fuldstændig frit. Men det lod til, at det ærede Medlem mente, at det er et radikalt Standpunkt, at Krigskattolden skal ophæves ved en Toldrevision. Ja, Begreberne om, hvad der er radikalt, kunne jo være meget forskellige. Jeg har altid haft det Begreb, at den Stilling at forlange Krigskattoldens Ophævelse ved en Toldrevision er yderst moderat, at det er Minimum af, hvad Venstre maa kræve, naar det kommer til en Toldrevision. Jeg har aldrig haft en Fornemmelse af, at dermed vare Venstres Fordringer virkelig fyldestgjorte, men nu lader det til, at selv dette Minimum er for stor en Dosis for det ærede Medlem, vi have faaet her ind fra Jaaborg (R. Jensen). Selvfølgelig har det ærede Medlem Lov til at vælge sit Standpunkt, og andre, som have haft et Standpunkt, have Lov til at forlade det, men jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at naar han tror, at det har været betragtet som et radikalt Standpunkt, som det yderste, man kunde opnaa, tager han fejl. Det har det aldrig været, og jeg er vis paa, at der er en ikke ringe Kreds i denne Sal, der betragter det som moderat og siger, at det er et Minimum.

Til Slutning skal jeg endnu kun gøre en Bemærkning til den ærede Ordfører, knyttet til hans første Foredrag. Den ærede Ordfører er jo ellers almindelig betragtet som en Type paa Ridderlighed. Af hans gamle Modstandere i Højre især har det altid været erkendt, at naar dette ærede Medlem førte en Diskussion, en Forhandling, blev den ført ridderlig og med ridderlige Vaaben. Det synes mig imidlertid, at Rid-